

Садржај

1	1. круг квалификација	3
	Задатак: Средња брзина	3
	Задатак: Атлетичари	4
	Задатак: Гпс	5
	Задатак: Најуспешнија партија	7
	Задатак: Имена презимена	10
	Задатак: Куповина скија	11
	Задатак: Такси промо-код	15
	Задатак: Број сугласника	15
	Задатак: Пресек интервала	16
	Задатак: Најдужи подниз са 3 парна броја	18
	Задатак: Програмски језици	19
	Задатак: Наелектрисање	22
	Задатак: ПИН апликације од ПИН-а телефона	24
	Задатак: Број јаких лозинки	25
	Задатак: Чудна осмосмерка	26
	Задатак: Астроном	28

Глава 1

1. круг квалификација

Задатак: Средња брзина

Аутор: Филип Марић

Тело је први део пута прешло крећући се равномерно, једном брзином, а други део пута такође равномерно, крећући се неком другом брзином напиши програм који одређује средњу брзину овог кретања.

Напомена: средња брзина се израчунава тако што се укупан пређени пут подели са укупним протеклим временом.

Опис улаза

Са стандардног улаза се учитава цео број s_1 , затим цео број t_1 , затим цео број s_2 и цео број t_2 (сваки број је у посебном реду). Вредности s_1 и s_2 представљају број метара које је возило прешло у првом и у другом делу пута. Бројеви t_1 и t_2 представљају број секунди које је тело провело крећући се у првом и у другом делу пута.

Опис излаза

На стандардни излаз испсиати средњу брзину у метрима у секунди.

Пример 1

Улаз   Излаз   Објашњење

4   2

2

8

4

$$v_{sr} = \frac{s_1 + s_2}{t_1 + t_2} = \frac{4 + 8}{2 + 4} = \frac{12}{6} = 2$$

Пример 2

Улаз   Излаз   Објашњење

50   8.5

8

35

2

$$v_{sr} = \frac{s_1 + s_2}{t_1 + t_2} = \frac{50 + 35}{8 + 2} = \frac{85}{10} = 8.5$$

Решење

Улазне податке ћемо учитати у 4 променљиве (s_1 , t_1 , s_2 и t_2). Затим ћемо применом формуле израчунати средњу брзину. На крају ћемо ту средњу брзину и исписати.

```
s1 = int(input())
t1 = int(input())
s2 = int(input())
t2 = int(input())

vsr = (s1 + s2) / (t1 + t2)

print(vsr)
```

Задатак: Атлетичари

Аутор: Филип Марић

У зависности од трка које трче, атлетичаре делимо на краткопругаше, средњепругаше и дугопругаше. Краткопругаши (или спринтери) трче трке дужине највише 400 метара, средњепругаши трче дуже трке од њих, али највише дужине једне миље, док дугопругаши трче трке дуже од тога. Написати програм којим се на основу дужине трке у којој атлетичар учествује одређује категорију којој он припада.

Опис улаза

Дужина трке у метрима - цео број од 60 до 42195.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати једну од следећих речи: `kratko`, `srednje`, `dugo`.

Пример 1		Пример 2	
Улаз	Изназ	Улаз	Изназ
400	kratko	1500	srednje

Решење

Из формулације задатка произилази да имамо три категорије, које су одређене следећим интервалима:

- ако дужина у метрима припадају интервалу $[60, 400]$, тркач је краткопругаш;
- ако дужина у метрима припада интервалу $(400, 1609]$, тркач је средњепругаш (једна миља има 1609 метара);
- ако дужина у метрима припада интервалу $(1609, 42195]$, тркач је дугопругаш.

Одавде произилази код са три међусобно независна услова, којима се у произвољном редоследу проверава припадност температуре једном од три интервала $[60, 400]$, $(400, 1609]$ и $(1609, 42195]$. Пошто знамо да је унети број метара увек у интервалу $[60, 42195]$, довољно је испитивати припадност интервалима $(-\infty, 400]$, $(400, 1609]$ и $(1609, +\infty)$.

```
t = int(input()) # temperatura
if t <= 0:
    print("cvrsto")
```

```

if t > 0 and t < 100:
    print("tecno")
if t >= 100:
    print("gasovito")

```

Међутим, до решења се може доћи и уз коришћење такозване *конструкције* else-if, следећим поступком:

- ако број метара није већи од 400, тркач је краткопругаш;
- у супротном (број метара јесте већи од 400): ако је број метара није већи од 1609 (припада другом интервалу), тркач је средњепругач;
- у супротном (број метара је већи од 1609), тркач је дугопругаш.

Овим се избегавају провере које нису заиста неопходне.

```

t = int(input()) # temperatura
if t <= 0:
    print("cvrsto")
elif t < 100:
    print("tecno")
else:
    print("gasovito")

```

Аналогно претходном решењу, можемо проверавати припадност броја метара идући здесна од интервала $(1609, \infty)$ наниже.

```

t = int(input()) # temperatura
if t >= 100:
    print("gasovito")
elif t > 0:
    print("tecno")
else:
    print("cvrsto")

```

Задатак: ГПС

Аутор: Владимир Кузмановић

Перица је за рођендан добио паметни спортски сат који омугаћава праћење кретања и пређеног растојања уз помоћ ГПС-а (глобални систем за позиционирање). Перица је отишао са школом на екскурзију са богатим културним програмом и жели да тестира свој нови сат. Током екскурзије ученици треба да посете n локација. Перица жели да премери укупно растојање које ће прећи уз помоћ свог новог сата и замолио нас је да напишемо програм који ће му у томе помоћи.

Опис улаза

У првој линији стандардног улаза се читава природан број n , $1 \leq n \leq 10^6$, и затим у следећих $n + 1$ линија стандардног улаза се по један природан број који редом представљају растојања између две узастопне деонице пута. Растојање између две деонице је број у интервалу $[50, 250]$

Опис излаза

На стандардни излаз исписати један природан број који представља укупан пређени пут.

Пример

Улаз	Излаз
5	208
17	
25	
48	
37	
14	
67	

Решење

Основна идеја решења задатка може бити да прво учитамо свих $n + 1$ реалних бројева у помоћни низ. Након што смо сачували бројеве у помоћном низу, потребно је да их све саберемо и тако одредимо укупни пређени пут.

Иако је идеја једноставна, задатак се на вишим нивоима такмичења не може у потпуности решити исправно на овај начин. Разлог зашто не може, најчешће се крије у постављеним границама за број n и временским и меморијским ограничењима програма. На пример, да је у услови задатка ограничење за број n било $1 \leq n \leq 10^9$, тада би нам за горњу границу вредности броја n , тј. број 1000000000, било потребно приближно 3.8 гигабајта меморије за смештање свих 10^9 бројева, јер сваки цео број заузима 4 бајта у меморији. Поред огромне количине меморије, биће нам потребно и много више времена од дозвољених 2 секунде само за учитавање тих бројева. Јасно је да са доступним ресурсима то не можемо да остваримо.

Са доступним меморијским ограничењем могли бисмо да учитамо 15ак милиона целих бројева, што би био само мали подскуп могућих димензија улаза у проширеној верзији задатка. Дакле, потребно је да смислимо решење које неће користити помоћне низове, ако желимо у потпуности исправно да решимо задатак.

Напомена: На општинском нивоу такмичења се не гледа меморијска сложеност програма, али то што ученици могу да користе додатну количину меморије у својим решењима не значи да је то у потпуности исправно нити да то треба да раде. На нижим нивоима такмичења висока меморијска сложеност програма не доноси негативне поене, али то чини на вишим нивоима. Са тим у вези, ученици од старта треба да уче да је обазрива употреба ресурса у програму заправо срж такмичарског програмирања.

```
n = int(input())

rastojanja = []
for i in range(1, n+2):
    x = int(input())
    rastojanja.append(x)

ukupno = 0
for x in rastojanja:
    ukupno += x

print(ukupno)
```

Алтернатива првом решењу је да збир свих елемената низа израчунамо уграђеном функцијом. С обзиром да користимо помоћни низ, ни ово решење није у потпуности исправно.

```

n = int(input())

rastojanja = []
for i in range(1, n+2):
    x = int(input())
    rastojanja.append(x)

ukupno = sum(rastojanja)

print(ukupno)

```

Решење које је у потпуности исправно, користи инкременталност да би одредило збир елемената. Потребно је да током читавања истовремено рачунамо збир елемената. На тај начин постижемо да меморијска сложеност нашег програма буде константа, тј. да не зависи од броја n .

Инкременталност је лако уочити. Ако треба да израчунамо збир k бројева, довољно је да чувамо само збир претходних $k - 1$ бројева, али не и саме бројеве. Тада, тражени збир k бројева добијемо тако што познати збир $k - 1$ бројева увећамо за вредност k -тог броја.

```

n = int(input())

ukupno = 0
for i in range(1, n+2):
    x = int(input())
    ukupno += x

print(ukupno)

```

Задатак: Најуспешнија партија

Аутор: Владимир Кузмановић

Перица се спрема за међународно такмичење у електронским спортовима и одлучио је да води статистику о броју поена које осваја након сваке партије своје омиљене игрице. Припреме за такмичење трају укупно n дана. С обзиром да Перица има и разне друге обавеза током дана, одлучио је да сваког дана игра тачно једну партију и да на крају сваке партије запише број освојених поена. Потребно је да напишемо програм који ће помоћи Перици да одреди редни број дана када је освојио највише поена. У случају да постоји више дана у којима је освојио максимални број поена, као резултат се узима последњи такав дан. *Напомена: Редни бројеви дана почињу од 1.*

Опис улаза

У првој линији стандардног улаза се читава природан број n , $1 \leq n \leq 10^6$, и затим у следећих n линија стандардног улаза се по један природан број x_i , $1 \leq x_i \leq 10^9$, који редом представљају број освојених поена тога дана.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати редни број последњег дана у којем је освојен највећи број поена.

Пример

Улаз	Изназ	Објашњење
10	8	Перица је освојио највише 400 поена и то 4., 6. и 8. дана. Према услову задатка треба да испишемо редни број последњег дана када је Перица освојио највише поена, па ће резултат бити 8.
250		
300		
180		
400		
260		
400		
380		
400		
370		
240		

Решење

Основна идеја решења задатка може бити да прво учитамо свих $n + 1$ реалних бројева у помоћни низ. Након што смо сачували бројеве у помоћном низу, потребно је да одредимо позицију последњег појављивања максимума.

Иако је идеја једноставна, задатак се на вишим нивоима такмичења не може у потпуности решити исправно на овај начин. Разлог зашто не може, најчешће се крије у постављеним границама за број n и временским и меморијским ограничењима програма. На пример, да је у услову задатка ограничење за број n било $1 \leq n \leq 10^9$, тада би нам за горњу границу вредности броја n , тј. број 1000000000, било потребно приближно 3.8 гигабајта меморије за смештање свих 10^9 бројева, јер сваки цео број заузима 4 бајта у меморији. Поред огромне количине меморије, биће нам потребно и много више времена од дозвољених 2 секунде само за учитавање тих бројева. Јасно је да са доступним ресурсима то не можемо да остваримо.

Са доступним меморијским ограничењем могли бисмо да учитамо 15ак милиона целих бројева, што би био само мали подскуп могућих димензија улаза у проширеној верзији задатка. Дакле, потребно је да смислимо решење које неће користити помоћне низове, ако желимо у потпуности исправно да решимо задатак.

Напомена: На општинском нивоу такмичења се не гледа меморијска сложеност програма, али то што ученици могу да користе додатну количину меморије у својим решењима не значи да је то у потпуности исправно нити да то треба да раде. На нижим нивоима такмичења висока меморијска сложеност програма не доноси негативне поене, али то чини на вишим нивоима. Са тим у вези, ученици од старта треба да уче да је обазрива употреба ресурса у програму заправо срж такмичарског програмирања.

```
n = int(input())

poeni=[]
for i in range(0, n):
    x = int(input())
    poeni.append(x)

maxInd = 0
for i in range(0, len(poeni)):
    if poeni[i] >= poeni[maxInd]:
```



```
maxInd = i
```

```
print(maxInd + 1)
```

Алтернатива првом решењу је да позицију последњег појављивања максимума израчунамо уграђеним функцијама. Иако су решења са уграђеним функцијама углавном кратка и елегантна, често се иза уграђених функција крије скривена временска сложеност. Наиме, уграђене функције су често ефикасније од онога што ми можемо да напишемо ако се ради о уобичајеним алгоритмима, али нису магично решење свих проблема, јер нису тако лако прилагодљиве различитим случајевима. Сложеност се крије управо у том прилагођавању програма ономе што нам нуде уграђене функције.

У програмском језику Пајтон постоји уграђена функција која може да одреди максимални елемент набројиве колекције (низ, вектор, ...) и постоји уграђена функција која може да одреди прво појављивање неког елемента x у набројивој колекцији. Функције се редом зову *max* и *index*. Међутим, не постоји уграђена функција која може истовремено да одреди максимални елемент и његову позицију у низу.

Због тога, морамо прво да одредимо максимални елемент колекције уз помоћ функције *max*. Након тога, треба да одредимо последње појављивање максимума. Уз помоћ функције *index* можемо да одредимо позицију првог појављивања максимума, што нам не треба. Нама је потребна последња позиција појављивања максимума. Да бисмо је одредили, можемо прво да окренемо низ као у огледалу уз помоћ функције *reverse*. Јасно је да ће након обртања низа, последње појављивање максимума у оригиналном низу, заправо бити прво појављивање у обрнутом низу. Дакле, сада можемо да одредимо прво појављивање максимума уз помоћ функције *index* у обрнутом низу. Тражену позицију максимума у оригиналном низу ћемо добити тако што од укупне дужине низа одуземо вредност добијену применом функције *index* на обрнутом низу.

Ово је место на којем се крије сложеност, јер ћемо описаним поступком три пута проћи кроз цео низ. У првом пролазу ћемо одредити максимум, у другом пролазу ћемо окренути низ као у огледалу и на крају у трећем пролазу ћемо одредити индекс првог појављивања максимума у обрнутом низу.

С обзиром да користимо помоћни низ, ни ово решење није у потпуности исправно. Поред тога, скривена сложеност је још једна замка коју треба да избегнемо.

```
n = int(input())

poeni=[]
for i in range(0, n):
    x = int(input())
    poeni.append(x)

maxEl = max(poeni)
poeni.reverse()
maxInd = poeni.index(maxEl)
print(len(poeni) - maxInd)
```

Решење које је у потпуности исправно, користи инкременталност да би одредило последњу позицију максимума. Потребно је да током читавања истовремено рачунамо позицију максимума. На тај начин постижемо да меморијска сложеност нашег програма буде константа, тј. да не зависи од броја n , као и одређивање резултата у тачно једном пролазу кроз учитане бројеве.

Инкременталност је лако уочити. Ако треба да израчунамо максимум k бројева, довољно је да чувамо само максималну вредност претходних $k - 1$ бројева, али не и саме бројеве. Тада, тражену позицију максимума k бројева добијамо тако што упоредимо познати максимум $k - 1$ бројева са вредности k -тог броја и уколико је потребно ажурирамо раније упамћену позицију максимума.

```
n = int(input())

max = -1
redniBroj = -1
for i in range(1,n+1):
    x = int(input())
    if x >= max:
        max = x
        redniBroj = i

print(redniBroj)
```

Задатак: Имена презимена

Аутор: Душан Појагић

У одељењу има n дечака и m девојчица. За потребе позоришне представе коју спремају у одељењу, потребно је изабрати једну девојчицу и једног дечака за главне улоге. Исписати све могуће парове које наставник може изабрати за главне улоге.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза се уносе бројеви n и m ($1 \leq n, m \leq 30$) раздвојени размаком. У n редова се налазе се имена дечака. У наредних m редова налазе се имена девојчица. Свако име је једна реч која има највише 10 слова.

Опис излаза

На излаз исписати све могуће парове, сваки пар у посебном реду. У оквиру једног пара треба да се испише прво име дечака, па девојчице, а имена треба да буду раздвојена размаком. Парове исписати у произвољном редоследу.

Пример 1

Улаз	Израз
2 3	nikola katarina
nikola	nikola saska
marko	nikola nevena
katarina	marko katarina
saska	marko saska
nevena	marko nevena

Пример 2

Улаз	Израз
3 2	bosko dunja
bosko	bosko marija
boris	boris dunja
bosko	boris marija
dunja	bosko dunja
marija	bosko marija

Решење

Опис главног решења

Потребно је унети све дечаке и девојчице у два низа, а затим итерирати по њиховим елементима са две угњешдене петље: једна петља итерирана по дечацима, док ће друга по девојчицама. Овако

састављен пар дечака и девојчице је потребно исписати.

```
n, m = map(int, input().split())

decaci = []
devojcice = []

for _ in range(n):
    decaci.append(input())

for _ in range(m):
    devojcice.append(input())

for decak in decaci:
    for devojcica in devojcice:
        print(f"{decak} {devojcica}")
```

Задатак: Куповина скија

Аутор: Душан Појагић

Дуња је наградној игри освојила ваучер од k динара за куповину у једној познатој радњи спортске опреме. Она је одлучила да га искористи како би себи купила нове скије и нове панцерице (ципеле за скијање). У понуди је n врста скија и m врста панцерица и за сваку врсту се зна цена за један пар. Дуња не жели да плаћа додатно у односу на оно што има на ваучеру, али такође не би волела да јој пропадне превише новца са ваучера. Зато је замолила вас да за њу изаберете један пар скија и један пар панцерица тако да укупна цена не пређе k , али да искористи што више новца са ваучера (тј. да цена буде што приближнија k).

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза се уносе три броја k ($1000 \leq k \leq 10^9$), n и m ($1 \leq n, m \leq 10^5$). У наредних n редова се уноси по један природан број s_i ($1 \leq s_i \leq 10^9$) који представља цену i -тог пара скија. У наредних m редова се уноси по један природан број p_i ($1 \leq p_i \leq 10^9$) који представља цену i -тог пара панцерица.

Гарантује се да ће Дуња моћи да купи барем један пар скија и један пар панцерица.

Додатна ограничења

Тест примери су подељени у групе, тј. подздатке:

- у тест примерима вредним 10 поена додатно важи $s_i, p_i \leq 100$
- у тест примерима вредним 40 поена додатно важи $n, m \leq 10^3$
- у тест примерима вредним 50 поена нема додатних ограничења

Опис излаза

У једином реду стандардног излаза исписати један број који представља колико ће Дуњи остати новца на ваучеру после куповине.

Пример 1

Улаз	Изназ	Објашњење
35000 3 2	3700	Могуће комбинације цена за пар скија и панцерица су $22500+14000=36500$, $22500+7000=29500$, $17300+14000=31300$, $17300+7000=24300$, $5000+14000=19000$ и $5000+7000=12000$ динара. Дакле, Дуњи се највише исплати да купи скије и панцерице за 31300 динара јер је то највећи број за који не мора да додаје новац (тј. довољан јој је само ваучер). Дуњи пропада $35000-31300=3700$ динара.
22500		
17300		
5000		
14000		
7000		

Пример 2

Улаз	Изназ	Објашњење
20000 3 3	0	Дуњи се највише исплати да купи скије за 12000 и панцерице за 8000. Дакле укупно ће платити 20000 динара што је и вредност ваучера, па пропада 0 динара.
16000		
12000		
3800		
8000		
3000		
5000		

Решење**Решење бирањем најскупљих скија и панцерица**

У првом подзадатку који доноси 10 поена су све цене мање од 100 одакле се може закључити да ће цена скија и панцерица бити највише 200 динара, што је сигурно мање од буџета (буџет је по тексту задатка сигурно макар 1000 динара). Дакле бирамо најскупље панцерице и најскупље скије.

```
k, n, m = map(int, input().split())

max_skije = 0
max_pancerice = 0

for _ in range(n):
    cena = int(input())
    max_skije = max(max_skije, cena)

for _ in range(m):
    cena = int(input())
    max_pancerice = max(max_pancerice, cena)

naj_cena = max_skije + max_pancerice

print(k - naj_cena)
```

Решење генерисањем свих парова

Задатак је могуће решити тако што се за сваки пар скија провери збир цена са сваким паром панцерица и онда изаберемо највећи збир цена који је мањи или једнак буџету.

Анализа сложености

Како је потребно проћи кроз све парове цена скија и панцерица којих има n односно m , сложеност је $O(n \cdot m)$. Ово решење доноси 40 поена.

Могуће је комбиновати ово решење са решењем првог подзадатка тако да се добије 50 поена. Потребно је одредити максимуме оба низа и уколико су у буџету изабрати најскупље скије и панцерице, иначе проверити све парове.

```
k, n, m = map(int, input().split())

skije = [int(input()) for _ in range(n)]
pancerice = [int(input()) for _ in range(m)]

naj_cena = 0

for i in range(n):
    for j in range(m):
        cena = skije[i] + pancerice[j]
        if cena <= k:
            naj_cena = max(cena, naj_cena)

print(k - naj_cena)
```

Решење коришћењем два показивача

Задатак је могуће решити применом технике два показивача. Прво сортирамо оба низа и затим крећемо од најјефтинијих скија и најскупљих панцерица. Уколико им је цена већа од буџета тада бирамо јефтиније панцерице (померамо показивач у низу панцерица улево). Уколико им је цена у оквиру буџета онда је памтимо као потенцијално решење и бирамо скупље скије (померамо показивач у низу панцерица удесно).

Анализа сложености

Сортирање низова је сложености $O(n \cdot \log(n))$, односно $O(m \cdot \log(m))$. Након што се низови сортирају потребно је још по једном проћи кроз сваки ($O(n)$ односно $O(m)$) што не утиче на укупну сложеност. Дакле, укупна сложеност је $O(n \cdot \log(n) + m \cdot \log(m))$. Ово решење доноси 100 поена.

```
k, n, m = map(int, input().split())

skije = [int(input()) for _ in range(n)]

pancerice = [int(input()) for _ in range(m)]

# сортирање оба низа неопадajuce
skije.sort()
pancerice.sort()

# најbolja цена koju smo nasli do sada
najboljaCena = 0
```

```

i, j = 0, m - 1

while i < n and j >= 0:
    cena = skije[i] + pancerice[j]

    if cena > k:
        j -= 1
    else:
        najboljaCena = max(najboljaCena, cena)
        i += 1

print(k - najboljaCena)

```

Решење коришћењем бинарне претраге

Задатак је могуће у потпуности решити и применом бинарне претраге. Потребно је сортирати низ панцерица и затим проћи кроз све цене скија, одредити колико остаје пара у буџету (звучимо то буџет за панцерице) након што се те скије купе и онда у сортираном низу цена панцерица бинарном претрагом тражити највећу вредност која је мања или једнака од буџета за панцерице. Наравно, током ове претраге памтимо највећу укупну цену коју смо успели да постигнемо.

Алтернативно, може се радити са сортираним низом скија, а онда пролазити кроз све цене панцерица.

Анализа сложености

Сортирање низа је сложености $O(m \cdot \log(m))$, а бинарне претраге кроз тај низ је $O(\log(m))$. Како се бинарна претрага у низу панцерица по једном позива за сваку цену скија, сложеност претраживања је $O(n \log(m))$, па је укупна сложеност $O(m \log(m) + n \log(m))$. Ово решење доноси 100 поена.

```

from bisect import bisect_right

# Unos k, n, m u jednom redu
k, n, m = map(int, input().split())

# Unos cena za skije
skije = [int(input()) for _ in range(n)]

# Unos cena za pancerice i sortiranje
pancerice = sorted(int(input()) for _ in range(m))

najCena = 0

for cena_skije in skije:
    budzetPancerice = k - cenaSkije

    # koristeci binarnu pretragu trazimo najveću cenu pancerica,
    # koja je u okviru budzeta. Ako ne postoji cena ce biti -1

```

```

indexPancerice = bisect_right(pancerice, budzetPancerice) - 1

if indexPancerice >= 0:
    cenaPancerice = pancericice[indexPancerice]
    najCena = max(najCena, cenaSkije + cenaPancerice)

print(k - naj_cena)

```

Задатак: Такси промо-кôд

Ауџор: Филип Марић

Корисник је добио промо-кôд са којим плаћа возњу таксијем 500 динара мање, али цена коју плаћа не сме бити нижа од цене поласка која је 300 динара. Написати програм који за унету цену возње без попушта одређује колико корисник треба да плати након урачунавања овог попушта.

Опис улаза

Са стандардног улаза се уноси цена без попушта. Цена је природан број мањи од 10000.

Опис излаза

На стандардни излаз се исписује цена са попустом.

Пример 1		Пример 2	
Улаз	Излаз	Улаз	Излаз
1300	800	600	300

Решење

Нека је цена возње без попушта c . Ако је вредност $c - 500$ мања од 300 динара, цена после попушта је 300, а у супротном је цена после попушта $c - 500$. Дакле, цена после попушта је максимум вредности 300 и $c - 500$.

```

cena_bez_popusta = int(input())
print(max(300, cena_bez_popusta - 500))

```

Задатак се може решити и експлицитним гранањем.

```

cena_bez_popusta = int(input())
if (cena_bez_popusta > 800):
    print(cena_bez_popusta - 500)
else:
    print(300)

```

Задатак: Број сугласника

Ауџор: Оџњен Тешић

На улазу је дата реч s дужине n (дужина речи је не више од 1000 карактера) која садржи мала слова **енглеске** **абетеде**. Избројати колико сугласника постоји у датој речи (бројати и понављања). *Напомена:* Ради једноставности сматрамо да је r увек сугласник.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза је дата дужина речи n ($1 \leq n \leq 1000$). У другом реду стандардног улаза је дата речи s .

Опис излаза

У једином реду стандардног излаза исписати колико сугласника постоји у датој речи.

Пример 1

<i>Улаз</i>	<i>Излаз</i>	<i>Објашњење</i>
10	6	У речи се јављају сугласници р, н, д, л, ј и к (приметите да се лј не рачуна као један сугласник, већ као два - л и ј).
ponedeljak		

Пример 2

<i>Улаз</i>	<i>Излаз</i>	<i>Објашњење</i>
9	5	У речи се јављају сугласници г, д, ј, т и р.
radijator		

Решење

Проћи ћемо кроз целу реч карактер по карактер и проверити да ли је одређени карактер самогласник. Сваки пут када нађемо карактер који није самогласник, повећаћемо бројач сугласника. На крају, исписаћемо укупан број сугласника.

```
def je_samoglasnik(c):
    return c == 'a' or c == 'e' or c == 'i' or c == 'o' or c == 'u'

n = int(input())
s = input()

broj_suglasnika = 0

# Prolazak kroz svaki karakter u reci.
for c in s:
    if not je_samoglasnik(c):
        broj_suglasnika += 1

print(broj_suglasnika)
```

Задатак: Пресек интервала

Аутор: Оџњен Тешић

Дат је природан број n ($2 \leq n \leq 1000$). Колико целих бројева се налази у пресеку затворених интервала $[a_1, b_1], [a_2, b_2], \dots, [a_n, b_n]$?

Опис улаза

На стандардном улазу се уноси природан број n .

У наредних n редова се уносе по два цела броја a_i и b_i ($a_i \leq b_i$). Сви бројеви који се уносе су по апсолутној вредности не већи од 1000.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати тачно један број - број целих бројева који се налазе у пресеку.

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
4	3	Бројеви 6, 7 и 8 се налазе у сва четири затворена интервала.
-32 70		
5 8		
4 9		
6 75		

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
2	1	Једини број који припада у оба затворена интервала је број 5.
1 5		
5 2024		

Пример 3

Улаз	Излаз	Објашњење
2	0	Не постоји број који се налази у оба интервала.
5 9		
10 15		

Решење

Решење задатка се своди на проналажење пресека затворених интервала. Да бисмо то одредили, потребно је да нађемо највећи број који је леви крај свих интервала, у ознаци max_a , и најмањи број који је десни крај свих интервала, у ознаци min_b .

Када добијемо те две вредности, можемо закључити следеће о пресеку: ако је $max\_a \leq min\_b$, онда је број целих бројева у том интервалу $min\_b - max\_a + 1$. Међутим, ако је $max\_a > min\_b$, то значи да интервали имају празан пресек, те је одговор 0.

```
n = int(input())
```

```
# Највећи почетак интервала постављамо на минималну вредност (-1000)
```

```
max_a = -1000
```

```
# Најмањи крај интервала постављамо на максималну вредност (1000)
```

```
min_b = 1000
```

```
for _ in range(n):
```

```
    a, b = map(int, input().split())
```

```
    max_a = max(max_a, a)
```

```
    min_b = min(min_b, b)
```

```
# Ако постоји пресек (почетна шачка <= крајња шачка)
```

```
if max_a <= min_b:
```

```
    # Број целих бројева у пресеку је (min_b - max_a + 1)
```

```
    print(min_b - max_a + 1)
```

```
else:
```

```
    # Ако нема пресека, исписујемо 0
```

```
    print(0)
```

Задатак: Најдужи подниз са 3 парна броја

Аутор: Душан Појагић

Дат је низ природних бројева дужине n . Одредити дужину најдужег подниза (узастопних елемената) у коме се налази највише три парна броја.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза уноси се цео број n ($1 \leq n \leq 5 \cdot 10^5$), дужина низа. У другом реду уноси се n целих бројева a_i ($1 \leq a_i \leq 10^9$), елементи низа. Елементи низа су раздвојени размацама.

Опис излаза

Исписати на стандардни излаз дужину најдужег подниза у коме се налази највише три парна броја.

Подзадаци

- $n \leq 5 \cdot 10^3$ (40 поена)
- без додатних ограничења (60 поена)

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
11 1 2 4 6 1 3 8 10 5 7 2	7	Најдужи подниз са највише три парна броја је [1, 3, 8, 10, 5, 7, 2]

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
10 2 7 6 8 10 1 3 5 3 12	8	Најдужи подниз је [7, 6, 8, 10, 1, 3, 5, 3].

Пример 3

Улаз	Излаз
6 2 1 4 3 13 8	6

Решење

Идеја решења је да применимо технику покретног прозора (енгл. *sliding window*) да бисмо пронашли најдужи узастопни подниз који садржи највише три парна броја.

Ова техника функционише тако што се користе два показивача, леви (l) и десни (d), који иницијално показују на почетак низа. Показивач d се помера надесно, додајући нове елементе у прозор. При сваком кораку, ако је нови елемент парни број, бројимо га у променљивој `broj_parnih`.

Док је `broj_parnih` мањи или једнак 3, настављамо са ширењем прозора увећавањем показивача d . Међутим, када `broj_parnih` пређе 3, што значи да тренутни подниз садржи више парних бројева него што је дозвољено, померамо леви показивач l надесно све док поново не задовољимо услов са највише три парна броја у прозору. При сваком померању l , ако из прозора избацимо парни број, умањујемо `broj_parnih` за 1.

Током проласка кроз низ пратимо највећу дужину прозора који задовољава услове и чувамо ту вредност као `max_duzina`. Сложеност овог приступа је $\mathcal{O}(n)$, јер се сваки показивач кроз низ помера највише једном.

```

n = int(input())
elementi = list(map(int, input().split()))

max_duzina = 0
l = 0
d = 0
broj_parnih = 0

while d < n:
    if elementi[d] % 2 == 0:
        broj_parnih += 1
    while broj_parnih > 3:
        if elementi[l] % 2 == 0:
            broj_parnih -= 1;
            l += 1
        max_duzina = max(max_duzina, d - l + 1)
        d += 1

print(max_duzina)

```

Задатак: Програмски језици

Аутор: Владимир Кузмановић

Перица се запослио као млади статистичар и као први задатак је добио да одреди резултате анкете о популарности програмских језика. У анкети је учествовало n испитаника и од сваког испитаника је захтевано да наведе програмски језик који најчешће користи, као и оцену коју би дао том језику.

Број програмских језика које испитаници могу навести у анкети није унапред познат, али је познато да се језици у анкети могу јављати више од једанпут. Након обраде свих одговора испитаника, Перица треба да одреди просечну оцену заокружену на две децимале за сваки програмски језик који су испитаници навели и да направи извештај у којем ће резултати бити сортирани азбучно по називу програмског језика.

Опис улаза

У првој линији стандардног улаза читава се број испитаника n , $1 \leq n \leq 10^6$. Затим се у следећих n линија читавају одговори испитаника. Сваки одговор садржи назив програмског језика и оцену раздвојене једним размаком. Назив програмског језика је реч дужине највише 7 слова, а оцена је цео број у интервалу $[0, 100]$.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати резултате анкете сортиране азбучно по програмским језицима. У сваком реду стандардног излаза штампају се информације о једном програмском језику. За сваки програмски језик у истом реду исписати његов назив и просечну оцену заокружену на две децимале раздвојене једним размаком.

Пример

<i>Улаз</i>	<i>Излаз</i>
10	C 85.00
Python 87	C# 87.00
C++ 89	C++ 92.00
Java 83	Java 86.00
C++ 95	Python 93.00
Python 100	
C 85	
Python 92	
Java 89	
C++ 92	
C# 87	

Решење

Наивно, у програму бисмо могли да чувамо низ програмских језика и да сваком језику придружимо низ оцена које су му испитаници доделили. Имајући у виду да је сваки одговор облика *језик оцена*, да се језици могу понављати и да их корисник не мора уносити у сортираном поретку, лако се уочава да за сваки одговор морамо да проверимо да ли је неки претходни испитаник већ навео тај програмски језик или не. У случају да јесте, тада у низ оцена тог програмског језика треба да додамо нову оцену. У случају да није, тада у низ програмских језика треба да додамо тај нови језик и да му придружимо једноелементни низ са унетом оценом.

Иако једноставан, овакав начин попуњавања низа је врло неефикасан. Наиме, са сваким уносом морамо да претражујемо постојећи низ. Претраживање морамо да вршимо обичном линеарном претрагом, јер немамо гаранцију да ће наш низ бити сортиран. Попуњавање низа на овај начин је квадратне сложености и није погодно за велике димензије улаза.

С обзиром да наш низ није сортиран, пре исписивања резултата морамо да га сортирамо лексикографски по називима програмских језика и тек након тога да испишемо садржај низа. Сортирање можемо да извршимо неким ефикасним алгоритмом у логлинеарном времену, па сложеност програма доминира попуњавање низа. Након сортирања, просечне оцене можемо да рачунамо добро познатим алгоритмом пре самог штампања података о конкретном језику. Дакле, ако желимо ефикасно решење, морамо ефикасније да попуњавамо наш низ приликом учитавања резултата.

```
# učitavamo broj ispitanika
n = int(input())

# lista odgovora je na početku prazna
# u listi čuvamo parove oblika
# (naziv jezika, lista ocena)
prog_jezici = []
# redom učitavamo odgovore
for i in range(0,n):
    linija = input().split(" ")
    jezik = linija[0]
    ocena = float(linija[1])
    # proveravamo da li smo jezik već ranije učitali
    indeks = -1
```

```

for j in range(0, len(prog_jezici)):
    if prog_jezici[j][0] == jezik:
        indeks = j
        break
# ako nismo, dodajemo novi jezik u listu odgovora
if (indeks == -1):
    prog_jezici.append([jezik, [ocena]])
# inače, dodajemo ocenu u listu ocena
else:
    prog_jezici[j][1].append(ocena)

# sortiramo jezike prema nazivu
prog_jezici.sort(key = lambda x : x[0])

# i na kraju štampano rezultat
for x in prog_jezici:
    # određujemo prosečnu ocenu
    s = sum(x[1])/len(x[1])
    # prikazujemo rezultat
    print(x[0], format(s, ".2f"))

```

Из анализе неефикасног решења, јасно је да попуњавање низа треба да учинимо ефикаснијим. Поред тога, рачунање просечне оцене можемо такође да учинимо меморијски ефикаснијим. Уместо да чувамо читав низ оцена, довољно је да за сваки програмски језик одржавамо текући збир оцена које су доделили корисници, као и укупан број оцена тог језика. На крају ћемо просечну оцену лако добити као количник та два броја.

Да бисмо попуњавање низа учинили ефикаснијим потребно је да пре свега учинимо претрагу раније унетих језика ефикаснијом и да по могућству избацимо накнадно сортирање. У програмском језику Пајтон можемо да користимо речник, тј. структуру података *dict* која упарује кључ са жељеном вредности. Као кључ у речнику ћемо користити назив програмског језика, а као вредност ћемо да користимо уређени пар чија ће прва координата бити текући збир оцена, а друга координата ће бити број оцена додељених програмском језику.

Интерно, колекција *dict* је хеш табела у којој се приликом одреживања хеш вредности користи управо кључ речника. Употребом хеш табеле гарантују се константна или скоро константна времена за све уобичајене операције: додавање, ажурирање и брисање, што је значајно ефикасније од линеарног времена у наивном решењу. Идејно, попуњавање речника се уопште не разликује од попуњавања у наивном случају. Правилним избором структуре података којом представљамо информације у програму добили смо неупоредиво ефикасније решење. Укупна временска сложеност изградње речника у овом случају биће линеарна.

Речник у Пајтону није сортирана колекција, па пре сортирања прво морамо да сортирамо кључеве речника, тј. називе програмских језика. Сортирање можемо да извршимо ефикасним алгоритмом у логлинеарном времену. Након сортирања кључева, остаје нам само да испишемо резултате. Временска сложеност сортирања ће доминирати сложености програма, па ће укупна временска сложеност решења бити логлинеарна.

```

# učitavamo broj ispitanika
n = int(input())
# recnik u kojem čuvamo programske jezike i rezultate anketa

```

```

# naziv jezika je ključ, a kao vrednost čuvaćemo uređeni par
# oblika (zbir ocena, broj ocena)
prog_jezici = {}
# učitavamo odgovore ispitanika
for i in range(0, n):
    linija = input().split(" ")
    jezik = linija[0]
    ocena = float(linija[1])
    # proveravamo da li se programski jezik već nalazi u rečniku
    unos = prog_jezici.get(jezik)
    # ako nije u rečniku, dodajemo ga
    if unos is None:
        prog_jezici[jezik] = (ocena, 1)
    # ako jeste, ažuriramo zbir i broj cena
    else:
        prog_jezici[jezik] = (unos[0] + ocena, unos[1] + 1)

# rečnik nije sortirana kolekcija, pa prvo moramo da sortiramo ključeve
# i zatim prikažemo rezultate
for k in sorted(prog_jezici.keys()):
    t = prog_jezici[k]
    print(k, format(t[0]/t[1], ".2f"))

```

Задатак: Наелектрисање

Аутор: Љубомир Бановић

Сва материја у универзуму (па самим тим и у Периној соби) има свој коефицијент наелектрисања. Пера је недавно купио електрометар (уређај за мерење наелектрисања) којим је измерио наелектрисање сваког предмета у својој соби. Наелектрисање може бити позитивно, негативно или неутрално. Пера је одлучио да укупно наелектрисање његове собе треба да буде неутрално јер се то слаже уз неутралне боје зидова собе. Занима га на колико различитих начина може да одабере предмете које ће избацити из собе тако да укупно наелектрисање собе буде неутрално. Напиши програм који за дате коефицијенте наелектрисања сваког предмета одређује тај број начина.

Опис улаза

Са стандардног улаза се учитава број предмета у Периној соби n ($1 \leq n \leq 20$). Затим се у наредном реду учитава n целих бројева одвојених размаком који представљају коефицијенте наелектрисања предмета c_i ($-10^6 \leq c_i \leq 10^6$).

Опис излаза

На стандардни излаз исписат један број који представља на колико начина је могуће одабрати предмете које треба избацити из собе тако да наелектрисање у соби буде неутрално.

Подзадаци

- $n \leq 5$ (20 поена)
- без додатних ограничења (80 поена)

Пример 1

Улаз	Израз	Објашњење
5	6	Могућа избацивања су:
1 -2 3 0 -1		Избачено [1, -2, 3, 0, -1], остаје {}
		Избачено [1, -2, 3, _, -1], остаје {0}
		Избачено [_ , -2, 3, 0, _], остаје {1, -1}
		Избачено [_ , -2, 3, _ , _], остаје {1, 0, -1}
		Избачено [1, _ , _ , 0, _], остаје {-2, 3, -1}
		Избачено [1, _ , _ , _ , _], остаје {-2, 3, 0, -1}

Пример 2

Улаз	Израз	Објашњење
4	4	Могућа избацивања су:
-2 4 -2 -2		Избачено [-2, 4, -2, -2], остаје {}
		Избачено [-2, _ , _ , _], остаје {4, -2, -2}
		Избачено [_ , _ , -2, _], остаје {-2, 4, -2}
		Избачено [_ , _ , _ , -2], остаје {-2, 4, -2}

Решење

Задатак се своди на то да се одреди број подскупова предмета у Периној соби чији збир наелектрисања износи 0. Решење користи рекурзивно набрајање да би се одредио број могућих подскупова чији збир наелектрисања износи 0. Функција `brojPodskupovaSaZbirom0` рекурзивно пролази кроз све предмете у соби и проверава сваки могући подскуп. За сваки предмет постоје две опције: додати га у подскуп (што утиче на тренутни збир) или га изоставити. Када се достигне крај списка предмета (услов `indeks == naelektrisanja.size()`), функција проверава да ли је збир тренутног подскупа једнак нули и враћа 1 ако јесте, односно 0 ако није. На овај начин, функција враћа укупан број подскупова са неутралним наелектрисањем.

```
# рекурзивна функција којом се набрајају сви подскупови низа наелектрисања
# i броје они који је збир једнак 0
```

```
def brojPodskupovaSaZbirom0_(naelektrisanja, indeks, zbir):
    if indeks == len(naelektrisanja):
        if zbir == 0:
            return 1
        else:
            return 0
    return brojPodskupovaSaZbirom0_(naelektrisanja, indeks + 1, \
        zbir + naelektrisanja[indeks]) + \
        brojPodskupovaSaZbirom0_(naelektrisanja, indeks + 1, zbir)
```

```
def brojPodskupovaSaZbirom0(naelektrisanja):
    indeks = 0
    zbir = 0
    return brojPodskupovaSaZbirom0_(naelektrisanja, indeks, zbir)
```

```
n = int(input())
naelektrisanja = [int(x) for x in input().split()]
print(brojPodskupovaSaZbirom0(naelektrisanja))
```

Задатак: ПИН апликације од ПИН-а телефона

Аутор: Филип Марић

Студент треба да одреди четвороцифрени ПИН за нову апликацију, али није сигуран да ће га добро запамтити. Зато је смислио да тај ПИН израчуна на основу њему добро познатог ПИН-а телефона. Сабраће ПИН свог телефона, са бројем који добије када том ПИН-у замени прву и последњу цифру и са бројем који добије када том ПИН-у замени две средишње цифре. Нови ПИН ће бити последње 4 цифре тако добијеног збира. На пример, ако је ПИН телефона 1234, сабраће бројеве $1234 + 4231 + 1324$ и добиће збир 6789, који је уједно нови ПИН.

Опис улаза

Са стандардног улаза се уноси четвороцифрени ПИН телефона (може да има и водеће нуле).

Опис излаза

На стандардни излаз исписати четвороцифрени ПИН апликације (укључујући и водеће нуле ако их има).

Напомена: приказ водећих нула у броју `p` се у језику C++ може постићи наредбом

```
cout << setw(4) << setfill('0') << p << endl;
```

а у језику Python наредбом

```
print(str(p).zfill(4))
```

Пример 1

Улаз	Излаз
1234	6789

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
9999	9997	Ако је ПИН телефона 9999, тада ће добити збир $9999 + 9999 + 9999 = 29997$, па је нови ПИН 9997. Написати програм који на основу унетог четвороцифреног ПИН-а телефона одређује нови четвороцифрени ПИН који ће се користити за апликацију.

Решење

Опис главног решења

Потребно је да из унетог четвороцифреног ПИН-а телефона извучемо све четири цифре. Након тога рачунамо два нова броја: један добијен заменом прве и последње цифре, а други заменом две средишње цифре. Збир оригиналног ПИН-а, првог и другог броја се рачуна, а нови ПИН за апликацију представља последње четири цифре тог збира (водећи рачуна о водећим нулама).

```
pinTelefona = int(input())
```

```
#odredjujemo cifre PIN-a telefona
```

```
c0 = pinTelefona % 10
c1 = (pinTelefona // 10) % 10
c2 = (pinTelefona // 100) % 10
c3 = (pinTelefona // 1000) % 10
```



```

# broj dobijen zamenom cifre jedinica i hiljada
zamenaSpoljasnjih = 1000*c0 + 100*c2 + 10*c1 + c3
# broj dobijen zamenom cifre desetica i stotica
zamenaUnutrasnjih = 1000*c3 + 100*c1 + 10*c2 + c0

# PIN aplikacije su poslednje 4 cifre zbira
pinAplikacije = (pinTelefona + zamenaSpoljasnjih + zamenaUnutrasnjih) % 10000

# ispisujemo cetvorocifreni PIN aplikacije sa eventualnim vodocim nulama
print(str(pinAplikacije).zfill(4))

```

Задатак: Број јаких лозинки

Аутор: Филип Марић

Лозинка је јака ако има бар 8 карактера, бар једно мало, бар једно велико слово, бар једну цифру и бар један специјални карактер (карактер који није ни слово ни цифра). Напиши програм који одређује колико унетих лозинки је јако.

Опис улаза

Са стандардног улаза се читава број лозинки n ($1 \leq n \leq 100$), а затим n лозинки (свака у посебном реду).

Опис излаза

На стандардни излаз исписати број јаких лозинки.

Пример

Улаз	Излаз	Објашњење
5	2	Јаке су само прва и последња лозинка. Друга је прекратка, У трећој недостају велико слово и специјални карактер, а у четвртој недостаје мало слово.
Zdravo123!		
3@abC		
petlja17		
GEJMERI_2024		
music_Shop-85		

Решење

Можемо дефинисати посебну функцију којом се проверава да ли је лозинка јака. Пролазимо кроз карактере дате ниске и за сваки одређујемо да ли је мало слово, велико слово, цифра или ништа од тога. Користимо четири логичке променљиве којима региструјемо да ли се појавио неки карактер одговарајуће врсте. Њих на почетку постављамо на вредност нетачно, а ако се појави одговарајући карактер, мењамо им вредност на тачно. Лозинка је јака ако и само ако након проласка кроз све карактере све променљиве имају вредност тачно и ако је лозинка довољно дугачка (проверу дужине је могуће урадити и на почетку функције).

У главном програму читавамо n лозинки, за сваку проверавамо да ли је јака и ако јесте увећавамо вредност бројача (који је на почетку иницијализован на нулу). Након обраде свих лозинки исписујемо вредност бројача.

```

def jakaLozinka(lozinka):
    if len(lozinka) < 8:

```

```

        return False
    malo = False
    veliko = False
    cifra = False
    specijalni = False
    for c in lozinka:
        if c.islower():
            malo = True
        elif c.isupper():
            veliko = True
        elif c.isdigit():
            cifra = True
        else:
            specijalni = True
    return malo and veliko and cifra and specijalni

n = int(input())
broj_jakih = 0
for i in range(n):
    lozinka = input()
    if jakaLozinka(lozinka):
        broj_jakih += 1

print(broj_jakih)

```

Задатак: Чудна осмосмерка

Аутор: Душан Појагић, Филип Марић

Осмосмерка је игра у којој је дата табела димензија $n \times n$ попуњена великим словима енглеске абецедe и још k речи са стране. Циљ игре је да се задате речи пронађу у табели. Реч у табели може бити у био ком од осам смерова: нагоре, надоле, улево, удесно или дијагонално на све 4 стране (ка горе лево, ка горе десно, ка доле лево и ка доле десно). Реч може почети од било ког слова у табели и не мора попунити цео ред, колону или дијагоналу.

Деда Васа је купио часопис у коме се налази чудна осмосмерка у којој је могуће да постоје речи које се не налазе у табели, чак и да се нека реч налази на више места у табели. Помозите деда Васи тако што ћете пребројати колико се задатих речи може наћи у табели поштујући правила осмосмерке.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза се налазе два природна броја, не већа од 100, раздвојена размацама: n и k . У наредних n редова се налази по једна реч од n великих латиничних слова енглеске абецедe. Свака реч представља по један ред табеле. У наредних k редова се налази по једна реч састављена од великих слова енглеске абецедe. За ове речи је потребно проверити да ли се налазе у табели.

Ограничења

У тест примерима вредним 50 поена важи да ако се реч појављује у табели, сигурно се поја-

вљује водоравно или усправно - односно у овим тест примерима није потребно проверавати дијагонале.

Опис излаза

У једином реду стандардног излаза исписати један природан број који представља колико се речи (од k задатих) налази у табели.

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
5 6	4	У табели се налази 4 речи: UJKA (4. ред од 1. слова удесно), MUNJA (2. колона, од 1. слова надоле), SMER (1. ред од 1. слова улево) и SUPA (1. ред од 1. слова дијагонално доле десно).
SMERZ		
QUXZX		
XNPRQ		
UJKAX		
XAWMR		
UJKA		
PERA		
MUNJA		
MIRA		
SMER		
SUPA		

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
4 7	4	У табели се налазе 4 речи: STRM (4. ред, од 2. слова нагоре), TOP (3. ред од 2. слова удесно), ZORA (4. ред, од 4. слова дијагонално горе лево) и AT (4. ред, од 3. слова дијагонално горе лево).
AMQE		
MROO		
XTOP		
VSAZ		
STRM		
KOSA		
AT		
TOP		
KRV		
ZORA		
TRUBADUR		

Решење

С обзиром на то да су улазни подаци релативно мали, у овом задатку није потребно посебно водити рачуна о сложености, већ можемо имплементирати једноставно решење. За сваку реч пролазимо кроз целу матрицу и из сваког поља крећемо у сваком од 8 смерова и проверавамо да ли постоји поклапање са нашом речи.

```
smerR = [0, 0, 1, -1, 1, -1, 1, -1]
smerK = [1, -1, 0, 0, 1, -1, -1, 1]
```

```
def granice(i, j, n, m):
    return 0 <= i < n and 0 <= j < m
```

```
def provera(tabela, rec, n):
    for i in range(n):
        for j in range(n):
            for s in range(8):
                x, y, r = i, j, 0
                while granice(x, y, n, n) and tabela[x][y] == rec[r]:
                    x += smerR[s]
                    y += smerK[s]
                    r += 1
                if r == len(rec):
                    return 1
    return 0
```

```
n, k = map(int, input().split())
```

```
tabela = [input().strip() for _ in range(n)]
```

```
brReci = 0
```

```
for _ in range(k):
    rec = input().strip()
    brReci += provera(tabela, rec, n)
```

```
print(brReci)
```

Задатак: Астроном

Ауџори: Немања Мајски, Оџен Тешић

Лука је астроном аматер и страствено прати кретање небеских тела на свом телескопу. Недавно је приметио низ чудних промена у сјају једне звезде. Наиме, забележио је низ вредности који представљају промене у сјају звезде током ноћи. Свака вредност може бити позитивна (повећање сјаја), негативна (смањење сјаја) или нула (нема промене).

Међутим, Лука је приметио да се у неким деловима ноћи дешава нешто занимљиво. Током одређених периода, све промене у сјају се међусобно пониште, што значи да се сјај звезде врати на исти ниво као и на почетку тог периода. Он верује да управо ти периоди крију посебне тајне о понашању звезда.

Ваш задатак је да помогнете Луки да преброји све могуће интервале у којима се промене сјаја међусобно поништавају, тј. враћају на исту вредност као на почетку тог периода.

Опис улаза

Први ред стандардног улаза садржи природан број $N \leq 2 \cdot 10^5$ - број забележених промена у сјају звезде током ноћи.

Други ред стандардног улаза садржи N размаком раздвојених целих бројева који представљају промене у сјају звезде (сви бројеви су по апсолутној вредности не већи од 10^9).

Опис излаза

На стандардни излаз треба исписати тачно један цео број - број тражених интервала.

Подзадаци

- $N \leq 100$ - 20 поена;
- $N \leq 5000$ - 30 поена;
- без додатних ограничења - 50 поена.

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
7 3 4 -7 1 2 -1 6	2	Интервали за које ово важи су $[3, 4, -7]$ и $[4, -7, 1, 2]$.

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
3 1 0 1	1	Једини интервал за који ово важи је $[0]$.

Решење

Задатак је да пронађемо број интервала у низу у којима је збир елемената једнак нули. Задатак ћемо решити користећи префиксне суме. Префиксна сума на индексу i представља збир свих елемената у низу од почетка до тог индекса. Ако два елемента у низу имају исту префиксну суму, онда збир елемената између њих мора бити нула. Префиксне суме се лако рачунају на следећи начин: за сваки елемент у низу, додајемо његову вредност на тренутну префиксну суму `current_sum`.

Чување броја појављивања префиксних суме у мапи/речнику: користимо мапу `prefix_sume` која прати колико пута је нека префиксна сума већ виђена. На почетку, иницијализујемо `prefix_sume[0] = 1` јер се префиксна сума 0 подразумевано појављује једном (пре почетка низа). То нам омогућава да рачунамо интервале који почињу од првог елемента и имају збир 0.

Бројање интервала са збиром 0: ако се `current_sum` већ налази у мапи/речнику `prefix_sume`, то значи да постоје поднизевии који имају збир 0 и завршавају се на тренутној позицији. Тиме повећавамо `broj_intervala` за број појављивања те префиксне суме (што је у мапи `prefix_sume[current_sum]`).

Ажурирање мапе/речника са новом појавом префиксне суме: на крају сваке итерације, повећавамо број појављивања `current_sum` у мапи `prefix_sume` за 1.

```
def broj_intervala(n, niz):
    prefix_sume = {0: 1} # Prefiks suma 0 se pojavljuje jednom na početku
    trenutna_suma = 0
    broj_intervala = 0

    for x in niz:
        trenutna_suma += x

        if trenutna_suma in prefix_sume:
            broj_intervala += prefix_sume[trenutna_suma]

    prefix_sume[trenutna_suma] = prefix_sume.get(trenutna_suma, 0) + 1
```

```
    return broj_intervala

n = int(input())
niz = list(map(int, input().split()))

print(broj_intervala(n, niz))
```